

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010867
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8318010867.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.02.2022, v trestnej veci proti obžalovaným N. L. a spol., pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/149/2018 zo dňa 03.12.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej Viere L'oncovej.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanú N. L., nar. XX.XX.XXXX N. K., trvale bytom K.,
Q. XXXX/X,

o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné pre skutok, ktorý bol v obžalobe kvalifikovaný ako prečin poškodzovanie veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že

- dňa 01.03.2016 na presne nezistenom mieste v meste Snina spolu A. E. a N. L. uzatvorili bez predchádzajúceho písomného súhlasu záložného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a. s. nájomnú zmluvu s Z. L. T. T., ktorej predmetom bol prenájom nehnuteľností v k. ú. K., zapísaných na LV č. XXX a ktorých boli podielovými spoluvlastníkmi každý v pomere 1/2 k celku, a to v rozpore s časťou IV, bod 3, písm. c) zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28.04.2009, uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako záložným veriteľom a N. L. B. A. E. ako záložcami, pričom dňa 23.06.2017 došlo zo strany záložného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a. s. k postúpeniu pohľadávky na postupníka EOS KSI Slovensko s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, ktorému vznikla škoda vo výške najmenej 21.417,63 eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa oslobodil obžalovanú N. L. podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná a obžalovaného A. E. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné 1 Pv 335/18/7702 zo dňa 17.12.2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin

poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

- dňa 01.03.2016 na presne nezistenom mieste v meste Snina spolu A. E. B. N. Ľ. uzatvorili bez predchádzajúceho písomného súhlasu záložného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a. s. nájomnú zmluvu s Z. L. T. T., ktorej predmetom bol prenájom nehnuteľností v k. ú. K., zapísaných na LV č. XXX a ktorých boli podielovými spoluvlastníkmi každý v pomere 1 k celku, a to v rozpore s časťou IV, bod 3, písm. c) zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28.04.2009, uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako záložným veriteľom a N. Ľ. B. A. E. ako záložcami, pričom dňa 23.06.2017 došlo zo strany záložného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a. s. k postúpeniu pohľadávky na postupníka EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, ktorému vznikla škoda vo výške najmenej 21.417,63 eur.

Proti tomuto rozsudku podal, v neprospech oboch obžalovaných, v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktoré následne doplnil o písomné dôvody. V dôvodoch odvolania uviedol, vo vzťahu k oslobodeniu obžalovanej Ľ., že nesúhlasí s tvrdením súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého páchatelom žalovaného trestného činu môže byť len dlžník. Takýto záver nevyplýva ani z dikcie ustanovenia § 239 Tr. zákona, keď zákonodarca nešpecifikoval ako páchatela iba dlžníka. Páchatelmi tak, podľa jeho názoru, môžu byť aj iné osoby, napr. ručiteľ alebo aj záložca, pričom práve obžalovaná Ľ. bola záložcom v predmetnej veci. Aj keby bol tento záver správny, bolo jednoznačne dokázané, že obžalovaná poskytla pomoc na spáchanie trestného činu, čím spáchala uvedený trestný čin formou spolupáchatelstva ako pomocník, keďže bez jej podpisu by nemohla byť platne uzavretá nájomná zmluva. Vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného E. prokurátor namietal, že Trestný zákon nevyžaduje nevyhnutne spôsobenie škody pri tomto trestnom čine, stačí čiastočné zmarenie uspokojenia veriteľa, čo v konaní preukázané bolo. Vlastnícke právo bez práva vec užívať nie je plnohodnotným vlastníckym právom, banka by takýto záloh nemohla plnohodnotne prevziať a užívať. Z uvedeného dôvodu prestala nehnuteľnosť ponúkať a postúpila pohľadávku. Došlo k zúženiu okruhu záujemcov len na špekulantov z okolia obžalovaných a ich kamarátov. Nehnuteľnosť bola prenajatá kamarátovi za symbolickú cenu na dlhú dobu, ktorý ju navyše nikdy neužíval. V prejednávanej veci, podľa jeho názoru, došlo k podvodnému konaniu za účelom poškodenia veriteľa a nie je trhovou cenou cena, ktorú v konečnom dôsledku zaplatil syn za svoju matku a uja, za podstatnej asistencie ich kamaráta. K výške škody uviedol, že banka uzatvárala zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti tak, aby bola uhradená celá pohľadávka aj s príslušenstvom. Tým, že sa museli dražby opakovať a pohľadávka postupovať, vznikali ďalšie náklady, teda výška škody, ktorá sa rovná neuhradenému príslušenstvu pohľadávky, bola určená správne. Záverom prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodu nedostatočného vysporiadania sa so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostatočné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>>

Proti rozsahu vykonaného dokazovania v zásade nič nenamietal ani prokurátor vo svojom odvolaní, nesúhlasil však s tým, ako prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil a k akým skutkovým a právnym záverom na základe vykonaného dokazovania dospel, keď oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Len na okraj, krajský súd k rozsahu vykonaného dokazovania poukazuje na svoje závery prezentované v zrušujúcom uznesení zo dňa 28.11.2019, v zmysle ktorých leží dôkazné bremeno v trestnom konaní na prokurátorovi, pričom vykonanie dôkazov v súdnom konaní je len možnosťou, nie povinnosťou konajúceho súdu. Aj keď súd túto možnosť má, neznamená to, že má vykonať a objasniť celé

dokazovanie vrátane tých najzákladnejších otázok prípadu, naopak, unesenie dôkazného bremena je na prokurátorovi.

Rovnako možno konštatovať, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301>>iadku podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu považuje krajský súd za dostatočne podrobné a presvedčivé, keď sa súd prvého stupňa vyjadril ku všetkým podstatným okolnostiam dôležitým pre rozhodnutie vo veci samej. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že sa krajský súd nestotožnil s dôvodom oslobodenia spod obžaloby u obžalovanej N. L., keď v tejto časti bolo potrebné napadnutý rozsudok zmeniť a zrušiť.

V prvom rade krajský súd uvádza, že čo sa týka skutkových okolností uvedených v skutkovej vete, bolo vykonaným dokazovaním preukázané uzatvorenie nájomnej zmluvy dňa 01.03.2016 medzi obžalovanými, ako podielovými spoluvlastníkmi v pomere 1 ako prenajímateľmi a Z. L., ako nájomcom na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, a to bez súhlasu záložného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s.. Uvedené vyplýva z nájomnej zmluvy (čl. 28 spisu), v zmysle ktorej boli do nájmu dané nehnuteľnosti, a to rodinný dom, hospodárske stavby a príslušné pozemky k rodinnému domu s tým, že nájomné bolo dohodnuté v sume 1,- eur za mesiac, vrátane zaplataenia zálohy vo výške 500,- eur ihneď po podpísaní zmluvy. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, na obdobie 15 rokov do 01.03.2031. Ďalej bolo preukázané, že uzatvorenie nájomnej zmluvy odporovalo časti IV, bod 3, písm. c) zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28.04.2009, uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako záložným veriteľom a N. L. B. A. E., ako záložcami. V zmysle predmetného ustanovenia zmluvy o zriadení záložného práva (zmluva z čl. 5 spisu), záložca (obaja obžalovaní) sa zaviazal nezriaďiť bez predchádzajúceho písomného súhlasu záložného veriteľa (banka) k zálohu záložné právo, vecné bremeno alebo inú ťarchu v prospech tretej osoby, vrátane nájomných práv k zálohu alebo jeho časti, a to až do času úplného splatenia pohľadávky. Ďalej bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 23.06.2017 došlo zo strany záložného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. k postúpeniu pohľadávky na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, ktorá skutočnosť je preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.06.2017 (čl. 13 spisu). V zmysle skutkovej vety mala týmto konaním obžalovaných vzniknúť poškodenej spoločnosti EOS KSI škoda vo výške 21.417,63 eur.

Vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaných záviselo od posúdenia, či práve týmto ich konaním, popísaným v skutkovej vete, došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania veriteľa, vrátane ustálenia výšky škody, resp. rozsahu, do akej miery bol veriteľ týmto konaním „poškodený“, t. j. do akej miery a či vôbec došlo konaním obžalovaných k hoci len čiastočnému zmareniu uspokojenia pohľadávky veriteľa, inými slovami, aký vplyv malo konanie obžalovaných na dosiahnutú vydraženú cenu za nehnuteľnosť a či vôbec konali v úmysle zmariť uspokojenie pohľadávky.

Trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 Tr. zákona sa páchatel - dlžník dopustí, ak čo aj len čiastočne zmarí uspokojenie svojho veriteľa konaním v tomto ustanovení uvedeným tak, že veriteľ v dôsledku toho nedosiahne uspokojenia, ktorého by inak dosiahol (R 124/2012). Už z uvedeného vyplýva, že poškodzovaním veriteľa v trestnoprávnom zmysle slova môže byť len také konanie dlžníka (páchatela), pri ktorom je nepochybne preukázané, že práve týmto konaním došlo k aspoň čiastočnému zmareniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky. V prejednávanej veci sa obžalovaným kladie za vinu, že veriteľovi zmarili sčasti uspokojenie pohľadávky tým, že predmet zálohu prenajali nájomcovi Z. L. a táto skutočnosť mala byť tou skutočnosťou, v dôsledku ktorej bolo viacero dražieb za vyššiu cenu neúspešných a nehnuteľnosť bola predaná nakoniec iba za sumu 51.300,- eur. Aj keď Trestný zákon v § 239 ods. 1 písm. b) výslovne uvádza prenajatie ako jedno z konaní, v dôsledku ktorého môže dôjsť k zmareniu uspokojenia pohľadávky veriteľa, avšak v trestnom konaní, ktorého predmetom je prečin poškodzovania veriteľa podľa tohto ustanovenia, musí byť táto príčinná súvislosť nepochybne preukázaná. Z vykonaného dokazovania v prejednávanej trestnej veci však, ani podľa názoru krajského súdu, nijakým spôsobom nevyplývalo, že práve uzatvorenie nájomnej zmluvy medzi obžalovanými a Z. L. ako nájomcom spôsobilo prvotný nezájem o kúpu zálohu a že práve v dôsledku tohto nájomného vzťahu boli nehnuteľnosti pri následnej dražbe predané iba za 51.300,- eur, pričom,

ak by nájomný vzťah neexistoval, bola by vydražená suma s určitou vyššia. Aj keď bola znaleckým posudkom určená cena nehnuteľnosti na 68.400,- eur, výsledná cena je vždy výsledkom reálneho záujmu potenciálnych kupcov a ochoty záujemcu zaplatiť za ponúkanú vec konkrétnu cenu. Krajský súd sa v tejto súvislosti stotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu, že len samotné uzavretie nájomnej zmluvy na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom záložného práva, hoci aj v rozpore s takouto zmluvou, ešte samo osebe nezakladá spáchanie trestného činu, ale nanajvýš súkromnoprávne nároky, pokiaľ nie je preukázané hoci len čiastočné zmarenie uspokojenia pohľadávky konaním obžalovaných, pričom neúčasť možných záujemcov na prvých dražbách (nezáujem o kúpnu nehnuteľnosť) nemožno nazývať marením dražby zo strany obžalovaných a bez ďalších relevantných dôkazov tieto skutočnosti nemožno ani spájať s tým, že uzavreli nájomnú zmluvu uvádzanú v obžalobe.

Ako správne zistil súd prvého stupňa, prvá neúspešná dražba sa konala dňa 21.07.2016, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. K., v časti ťarchy nebola zapísaná spomínaná nájomná zmluva. Pri tejto dražbe bol navrhovateľom dražby Slovenská sporiteľňa, a.s. a všeobecná cena nehnuteľnosti bola stanovená znaleckým posudkom znalca P. M. M. č. 32/2016 v sume 66.500,- eur. Oznámenie o vyššie konanej dobrovoľnej dražbe bolo doplnené dodatkom zo dňa 07.07.2016, kde už dražobník uvádzal ako „ťarchu“ popis práv a záväzkov k predmetu dražby - nájomnú zmluvu zo dňa 01.03.2016 uzavretú medzi obžalovanými a Z. L.. Dňa 24.02.2017 sa konala opakovaná dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom bola opäť Slovenská sporiteľňa, a.s., kde najnižším podaním bola suma 59.850,- eur. V tomto oznámení už prípadní záujemcovia boli oboznámení s nájomnou zmluvou zo dňa 01.03.2016, na ktorej sa rovnako nezúčastnil žiadny záujemca. Na návrh navrhovateľa dražby EOS KSI Slovensko, s.r.o., už po postúpení pohľadávky, zverejnil dražobník oznámenie o dražbe, ktorá sa mala konať 27.04.2018, pričom cena predmetu dražby bola stanovená znaleckým posudkom P. S. A. č. 182/2017 v hodnote 68.400,- eur. O konaní tejto dražby bola spísaná notárska zápisnica N 616/2018, Nz 13661/2018 zo dňa 27.04.2018, v zmysle ktorej sa na dobrovoľnej dražbe konanej 27.04.2018, ktorej navrhovateľom bola spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., nezúčastnil žiadny záujemca, pričom v oboznámení o konaní dražby nebolo uvedené, že na predmete dražby je nájomná zmluva. Následne bolo zverejnené oznámenie o opakovanej dražbe, ktorá sa mala konať 28.06.2018, o priebehu ktorej bola spísaná notárska zápisnica N977/2018, Nz21349/2018, z ktorej je zrejmé, že medzi práva a záväzky viazané na predmete opakovanej dražby bola pod písmenom r/ uvedená nájomná zmluva zo dňa 01.03.2016 uzavretá medzi vlastníkami a Z. L.. Najnižšie podanie bolo stanovené na sumu 51.300,- eur, pričom za takúto sumu boli nehnuteľnosti vydražené a vydražiteľom predmetu opakovanej dražby sa stal A. O. K., C. N. XX, K. L.. Cena dosiahnutá vydražením bola 51.300,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že so záujemcami o kúpu predmetu zálohu na dražbe bol problém bez ohľadu na to, či existencia nájomnej zmluvy bola alebo nebola vopred oznámená, čím je spochybnený bezprostredný vplyv tejto okolnosti na výsledok dražieb. Kým dražba konaná dňa 27.04.2018 nebola úspešná aj napriek tomu, že potenciálni záujemcovia nevedeli o nájomnej zmluve, dražba konaná dňa 28.06.2018 už napriek oznámeniu tejto skutočnosti úspešná, hoci za nižšiu sumu, bola.

V tejto súvislosti krajský súd k odvolacej námietke prokurátora týkajúcej sa toho, že uzavretie nájmu bolo len formálne, s kamarátom, za symbolickú sumu a za účelom zmarenia predaja nehnuteľnosti uvádza, že z výpovede svedka Z. L. vyplynulo, že keď mu oznámili, že dom je predaný, došlo k ukončeniu zmluvy o nájme dohodou, čo vyplýva z dohody o skončení nájmu z čl. 276 spisu. K samotnému predaju na dražbe v konečnom dôsledku predsa len došlo a za takýchto okolností, keď došlo k výkonu záložného práva, by bolo, podľa názoru krajského súdu, aj v záujme samotného obžalovaného E., aby bol jeho dlh splatený riadne, v celom rozsahu, nie iba sčasti, keď o nehnuteľnosť aj tak prišiel.

Čo sa týka samotného rozsahu neuhradenej časti pohľadávky (rozsah jej zmarenia), suma 21.417,63 eur ako výška škody vyplynula len z výpovede svedkyne Z. E., ktorá zastupovala spoločnosť EOS KSI Slovensko, pričom táto suma bola určená z celkovej výšky dlžnej neuhradenej sumy 72.717,63 eur. Uvedená celková výška pohľadávky podľa vyjadrenia svedkyne predstavuje výšku postúpenej pohľadávky 64.241,73 eur, náklady nebankovej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. spojené s vykonaním dražby vo výške 5.925,39 eur, ktoré pozostávajú zo sumy 2.416,35 eur ako hotových výdavkov a zo sumy 3.536,04 eur ako odmena dražobníka. Poškodenému ďalej vznikli, podľa svedkyne, nároky na zákonný úrok, ktorý je tiež súčasťou výšky celkovej pohľadávky. Svedkyňa nároky poškodeného vyčíslila v celkovej sume 72.717,63 eur a od tejto sumy bola odpočítaná suma výťažku z dražby za predmetnú nehnuteľnosť vo výške 51.300,- eur. Uplatnili teda škodu vo výške 21.417,63 eur, čo predstavuje rozdiel medzi nárokom a vydraženou sumou, ktorá suma bola prevzatá do skutku.

Svedkyňa potom vyjadrila osobný názor, že nehnuteľnosť sa predala oproti znaleckému posudku za sumu nižšiu o 17.100,- eur práve v dôsledku nájomnej zmluvy. Aj v tomto smere je potrebné prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa, keď v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že tento názor vyslovený svedkyňou, ktorá navyše v predsúdnom konaní bola substitučným právnym zástupcom poškodenej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorú ako oznamovateľa pri podávaní oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, zastupovala, nebola preukázaná žiadnym relevantným dôkazom. Reálne neboli, ani podľa názoru krajského súdu, k výške škody z hľadiska celkových nákladov predložené potrebné dôkazy pre jej jednoznačné ustálenie.

Z hľadiska samotného posúdenia, v akej výške bola doposiaľ neuhradená pohľadávka, na čo všetko mal ešte veriteľ nárok a teda v akom rozsahu vôbec mohlo teoreticky dôjsť k zmareniu uspokojenia jeho pohľadávky, krajský súd ešte naviac, oproti dôvodom uvedeným v rozsudku okresného súdu, poukazuje na to, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 13.03.2009 absentujú náležitosti uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 písm. j), k) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok. Absencia týchto povinných náležitostí by, v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 citovaného zákona, mala s vysokou pravdepodobnosťou za následok v civilnom konaní posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, čím by dlžník bol povinný splatiť iba istinu vo výške 65.000,- eur. Za takýchto okolností by výťažok z dražby v sume 51.300,- eur, spolu s tým, čo obžalovaný E. už banke uhradil na splátkach, zrejme postačoval na splatenie istiny.

Krajský súd si ešte nad rámec vyššie uvedeného dovoľuje poukázať vo vzťahu k miestu konania dobrovoľnej dražby na tú skutočnosť, že ak ide o dobrovoľnú dražbu nehnuteľnosti určenej na bývanie, je spravidla v rozpore s požiadavkou primeranosti a vhodnosti stanovenia podmienok dražby také určenie miesta konania dražby, ktoré v dôsledku jeho neprimerane veľkej vzdialenosti od draženej nehnuteľnosti obmedzí možnosť účasti na dražbe tých záujemcov, pre ktorých môže byť geografická poloha nehnuteľnosti rozhodujúca (porovnaj R 138/2014). Aj keď miestom konania dražby bol Prešov, pričom nehnuteľnosť sa nachádza v Snine, čo nepredstavuje, podľa názoru krajského súdu, extrémnu regionálnu disproporciu (vzdialenosť Prešov - Snina je cca 100 km), avšak aj takto určené miesto konania dražby vo vzdialenosti 100 km, aj vzhľadom na regionálne špecifiká, miestnu infraštruktúru a predpokladanú bonitu prípadných záujemcov, nebolo, podľa názoru krajského súdu, určené vhodne a aj takto určené miesto konania dražby mohlo byť jedným z dôvodov nízkeho záujmu o kúpu nehnuteľnosti.

Krajský súd tak na základe vyššie uvedených skutočností a právnych úvah dospel k záveru, že hoci sa skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete, stal, avšak nenapĺňa obligatórne znaky žalovaného trestného činu predpokladané trestným zákonom, a to u oboch obžalovaných (nielen v prípade obžalovaného A. E.), vo vzťahu ku ktorým bolo potrebné pri ich oslobodení spod obžaloby aplikovať ustanovenie § 285 písm. b) Tr. poriadku.

V nadväznosti na uvedené sa tak krajský súd nestotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa ohľadom toho, že voči obžalovanej L. nemalo byť ani len začaté trestné stíhanie, keďže páchatelom žalovaného prečinu môže byť len dlžník, ktorým podľa zmluvy o úvere bol iba obžalovaný A. E., preto obžalovanú súd prvého stupňa oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa písm. c) dôjde vtedy, ak dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa síce preukáže, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkrimovaný skutok spáchal. Oproti tomu oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa písm. b) sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom, a to v dôsledku okolností vylučujúcich protiprávnosť činu. Je síce v tomto prípade pravdou, že primárnym dlžníkom, ktorému bol úver poskytnutý, bol len obžalovaný E., avšak spoluvlastníčkou predmetu zálohu bola aj obžalovaná L., ktorá bola zmluvnou stranou zmluvy o zriadení záložného práva, kde sa zaviazala, že bez súhlasu záložného veriteľa nezriadi nájomnú zmluvu na nehnuteľnostiach, ktoré boli predmetom zálohu. Dá sa teda povedať, že obžalovaná bola v tomto smere akoby dlžníkom

(záložcom č. 2) popri svojom bratovi na základe zmluvy o zriadení záložného práva, keďže jej majetkom bola pohľadávka zabezpečená a aj z jej majetku mala byť pohľadávka veriteľa uspokojená (aj keď nebola zmluvnou stranou úverovej zmluvy). Samotný skutok tak, ako bol popísaný v skutkovej vete (odhliadnuc od jeho posúdenia z trestnoprávneho hľadiska) sa stal a obaja obžalovaní ako spoluvlastníci dali predmet zálohu do nájmu, bez súhlasu záložného veriteľa, čím porušili zmluvné ustanovenia. Z tohto dôvodu nebolo možné konštatovať, že obžalovanej L. nebolo ani len preukázané, že spáchala skutok, ktorý sa jej kládol za vinu, keďže konania, popísaného v skutkovej vete, sa preukázateľne dopustila. Aj v jej prípade však toto konanie, obdobne ako v prípade obžalovaného E., vo vzťahu ku ktorému sa krajský súd s napadnutým rozsudkom vrátane dôvodu oslobodenia spod obžaloby v plnej miere stotožnil, nebolo možné posúdiť ako trestný čin, preto ju oslobodil spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. b) Tr. poriadok, teda, že skutok nie je trestným činom.

Na základe vyššie uvedeného tak krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej N. L. a bez zmeny napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému A. E. postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.